

Arrest

nr. 236 184 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 2 december 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 25 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3.1. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij het zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 15 februari 2019, werd Servië aangewezen als veilig land van herkomst. Het nieuw KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, duidt Servië opnieuw aan als een veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.2. *Het is in casu duidelijk dat verzoekers afkomstig zijn van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, zijnde Servië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hun hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven die aantonen dat, ondanks hun afkomst van een veilig land, hun land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.*

3.3. *In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat (i) verzoekers niet hebben aangetoond dat zij voor de door hun aangevoerde problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Servië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten, (ii) wat betreft het pestgedrag waarvan hun dochter het slachtoffer werd, er een tussenkomst was van de politie en de sociale dienst waarop maatregelen werden genomen en de pesterijen stopten, (iii) de moeilijke socio-economische situatie waarin Roma zich kunnen bevinden en de mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees voor vervolging en evenmin van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

De Raad wijst er vooreerst op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Zo verzoekers voorhouden dat de politie van Vrsac niet optrad tegen verzoekers halfbroers omdat zij jeugdvrienden en kennissen hadden bij de politie van Vrsac, wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoekers dit gebrekkige optreden van de politie of eventuele beïnvloeding van de politie door verzoekers halfbroers nergens hebben aangekaart. Uit informatie waarnaar in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, blijkt nochtans dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine om eventueel machtsmisbruik door en/of

een slecht functioneren van de politie aan te klagen. De algemene stelling dat Roma in Servië gediscrimineerd worden, toont niet concreet aan dat dit voor verzoekers, omwille van verzoeksters Roma-achtergrond, dode letter blijft.

De informatie waarnaar verzoekers in dit verband verwijzen en waaruit tevens blijkt dat veel Roma zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, vermag de gedane analyse in de bestreden beslissing niet te weerleggen of te ontkrachten nu deze in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert. In de bestreden beslissing wordt beaamd dat heel wat Roma zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma. Dient bovendien te worden benadrukt dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De bestreden beslissing geeft verder aan dat "Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet."

Wat betreft het pestgedrag waarvan verzoekers' dochter het slachtoffer werd omdat zij deels Rom was en het niet optreden van de school hiertegen, wijst de commissaris-generaal er op dat "dat uit uw verklaringen en deze van uw echtgenote op het Commissariaat-generaal blijkt dat nadat uw dochter fysiek het slachtoffer was van deze pesterijen er een tussenkomst was van de politie en de sociale dienst. Hierop werden er maatregelen genomen tegen de pester van uw dochter waarna deze stopten (CGVS, p. 10 / CGVS S.(...), p. 12). Van de daaropvolgende louter psychisch slechte behandeling spraken jullie het schoolpersoneel niet aan. Uw verklaring er genoeg van gehad te hebben volstaat in het licht van het eerdere optreden tegen een pester zoals hierboven omschreven niet. Aansluitend hierbij dient te worden opgemerkt dat jullie geen verdere stappen ondernamen tegen het door jullie als gebrekkig ervaren optreden van de school noch dat jullie haar op een andere school inschreven (CGVS, p. 11 / CGVS S.(...), p. 12-13). Wat betreft de verklaring van uw echtgenote dat de pester van uw dochter, genaamd D.(...), hiertoe zou zijn aangezet door Z.(...) (CGVS S.(...), p. 12), dient er verwezen te worden naar de hierboven vernoemde beschermingsmogelijkheden."

Met het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, slagen verzoekers er niet in voorgaande vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten.

Het overige betoog in het verzoekschrift doet geen afbreuk aan wat voorafgaat.

4. Bijgevolg lijken verzoekers niet aan te tonen dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Servië."

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, hebben de verzoekende partijen voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit hebben verzoekende partijen een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. De Raad stelt in voorliggende zaak vast dat verzoekende partijen in de pleitnota van 25 mei 2020 een aantal preciseringen wensen aan te dragen. Zij hernemen hierbij summier bepaalde argumenten zoals

aangehaald in het verzoekschrift. Daar verzoekende partijen in de pleitnota geen repliek formuleren op de in de beschikking van 11 maart 2020 opgenomen grond, dient erop gewezen dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaan op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwisten.

4. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen). Derhalve blijkt niet dat verzoekende partijen redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Servië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS